

Dosarul nr. 2ra-741/22
2-21064829-01-2ra-25052022

Prima instanță - (Judecătoria Bălți, sediul central) jud. A. Roșca
Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

ÎNCHEIERE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat Vadim Maliovanîi,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim
Maliovanîi împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Centrul de Sănătate
Copăceni cu privire la anularea ordinelor de aplicare a sancțiunii disciplinare și
restabilirea în funcție,
împotriva deciziei din 16 noiembrie 2022 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 30 aprilie 2021, Vadim Maliovanîi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva IMSP Centrul de Sănătate Copăceni, solicitând anularea ordinului nr.05-
p din 27 ianuarie 2021, și a ordinului nr.06-p din 1 februarie 2021, restabilirea la
locul de muncă.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că a activat în funcția de asistent
medical la Centrul de Sănătate Copăceni începând cu 2 ianuarie 2012, potrivit
contractului individual de muncă nr.24/12.

Prin ordinul nr.3-p din 2 ianuarie 2017 a fost transferat în funcția permanentă
de asistent superior.

A susținut că la 25 ianuarie 2021 a avut un conflict cu șeful Centrului de
Sănătate Copăceni, Constantin Frumusachi, în urma căruia a fost întocmit un
proces-verbal contravențional față de Constantin Frumusachi pentru vătămarea
corporală neînsemnată conform art. 78 alin. (1) din Codul contravențional.

Iar la 27 ianuarie 2021 Constantin Frumusachi i-a comunicat că este
concediat.

Reclamantul a menționat că în perioada 27 ianuarie 2021 – 1 februarie 2021,
chiar dacă i s-a comunicat că este concediat, mergea la serviciu pentru exercitarea
atribuțiilor de serviciu.

La 1 februarie 2021 i s-a transmis ordinul nr.05-p din 27 ianuarie 2021,
potrivit căruia dânsul este eliberat din funcția de asistent medical superior începând
cu 27 ianuarie 2021, pentru încălcările îndeplinirii atribuțiilor de funcție, precum și
absenței nemotivate de la locul de muncă, ce a dus la deficiențe de activitate la

Centrului de Sănătate Copăceni; imposibilitatea de exercitare a funcției asistent superior cu 50% efort asistent medical al medicului de familie din motiv de sănătate.

După ce i s-a transmis ordinul de concediere menționat, reclamantul a depus o plângere la Inspekția Teritorială de muncă Bălți.

Din răspunsul Inspekției Teritoriale de muncă Bălți, rezultă că Vadim Maliovanîi a fost sancționat și la 1 februarie 2021 prin ordinul nr.6-p cu sancțiunea sub forma de concediere.

Tot în răspunsul dat a fost specificat că motivul concedierii la data de 1 februarie 2021 este lipsa nemotivată de la serviciu pe data de 27 ianuarie 2021-1 februarie 2021, perioadă când el deja era concediat.

A invocat că nu este de acord cu ordinele de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, deoarece din acestea nu este clar ce abatere disciplinară a fost comisă și gravitatea acesteia.

Prin hotărârea din 21 mai 2021 a Judecătorei Bălți, sediul central, s-a admis acțiunea.

S-a anulat ordinul nr.05-p din 27 ianuarie 2021 „Cu privire la eliberarea din funcție de asistent superior” și ordinul nr.6-p din 1 februarie 2021 „Cu privire la concediere”, emise de ÎMSP Centrul de Sănătate Copăceni în privința lui Vadim Maliovanîi.

S-a restabilit Vadim Maliovanîi în funcția de asistent medical superior la ÎMSP Centrul de Sănătate Copăceni.

Nefiind de acord cu hotărârea, ÎMSP Centrul de Sănătate Copăceni a declarat apel, solicitând casarea ei și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 16 noiembrie 2022 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de ÎMSP Centrul de Sănătate Copăceni, s-a casat integral hotărârea din 21 mai 2021 a Judecătorei Bălți, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă, prin care acțiunea s-a respins.

În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că, Centrul de Sănătate Copăceni întemeiat a dispus concedierea lui Vadim Maliovanîi, fiind stabilită lipsa acestuia de la locul de muncă în funcția de asistent medical, la data de 28 ianuarie 2021, 29 ianuarie 2021, 30 ianuarie 2021 și 1 februarie 2021, mai mult de 4 ore consecutiv în timpul zilei de muncă și fără a informa angajatorul despre motivele neprezentării.

Colegiul instanței de apel a menționat că faptul neluării unei explicații de la angajat cu privire la motivele lipsei de la serviciu până la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere precum și neaducerea la cunoștință a ordinului nu atrage în mod automat anularea acestuia, fiind imperios necesar de stabilit că însuși concedierea s-a efectuat în mod neîntemeiat, că lipsa de la serviciu a fost motivată, fapt ce nu s-a stabilit în speță.

În context, Colegiul a reținut că nici în instanța de judecată Vadim Maliovanîi nu a adus nici o motivare cu privire la lipsa sa de la serviciu, astfel apreciind că argumentul acestuia că lipsa sa de la serviciu a fost dictată de faptul că a fost concediat încă la 27 ianuarie 2021 este unul neîntemeiat, or, la data respectivă ultimul a fost concediat din funcție administrativă, însă faptul dat nu l-a lipsit de obligația să se prezinte la serviciu pentru a-și continua activitatea în funcția de asistent medical al medicului de familie.

La 5 mai 2022, Vadim Maliovanî a declarat recurs împotriva deciziei din 16 noiembrie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei și menținerea hotărârii.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este nefondată, deoarece instanța de apel nu a apreciat toate probele, precum și, nu a dat o apreciere justă tuturor circumstanțelor.

Consideră că instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, nu a verificat și elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, nu a apreciat probele prezentate de către părți, în corespundere cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă.

A susținut că în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, a invocat motive și a anexat un șir de probe scrise. Instanța de fond s-a expus asupra motivelor invocate și probelor prezentate în cadrul examinării cauzei civile și le-a dat o apreciere convenită, astfel că cererea de chemare în judecată a fost admisă.

Pe când, instanța de apel, începând cu etapa de primire a cererii, s-a arătat a fi de partea apelantului. Mai mult ca atât, aceasta a depășit limitele cerințelor din apel.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată recurentului, prin intermediul poștei, la 15 martie 2022 (f.d.85).

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul depus la 29 aprilie 2022, a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a expediat IMSP Centrul de Sănătate Copăceni cererea de recurs depusă de Vadim Maliovanî la 25 mai 2022, informând despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Vadim Maliovanîi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Vadim Maliovanî.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh